رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رِسَالَةٌ فِي الدِّمَاءِ الطَّبِيعِيَّةِ لِلنِّسَاءِ | دنماركي | dansk

En afhandling om kvinders naturlige blødninger

Forfattet af den ærede Shaykh, den store lærde
(al-ʿAllāmah)
Muhammad ibn Sālih al-ʻUthaymīn

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٨هـ

العثيمين ، محمد
رسالة في الدماء الطبيعية للنساء - دنماركي. / محمد العثيمين ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. .- الرياض ، ١٤٤٨هـ

٧٥ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٧٩٤١
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٥١٧-٦٢٥-٥

رِسَالَةٌ فِي الدِّمَاءِ الطَّبِيعِيَّةِ لِلنِّسَاءِ

En afhandling om kvinders naturlige blødninger

بِقَلَمِ فَضِيلَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
مُحَمَّدِ بْنِ صَالِحٍ العُثَيْمِينِ
غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلمُسْلِمِينَ

Forfattet af den ærede Shaykh, den store lærde
(al-ʿAllāmah)
Muhammad ibn Sālih al-ʿUthaymīn
Må Allah tilgive ham, hans forældre og alle muslimer

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

En afhandling om kvinders naturlige blødninger

I Allahs Navn, Den Mest Nådige, Den Mest Barmhjertige

Al lovprisning tilkommer Allah; vi priser Ham, søger Hans hjælp og tilgivelse, og vender os til Ham i oprigtig anger. Vi søger tilflugt hos Allah fra os selv og vores onde handlinger. Den som Allah vejleder, kan ingen vildlede og den som Han vildleder, kan ingen vejlede. Jeg bevidner, at der ikke er nogen gud værdig til tilbedelse undtagen Allah alene, uden nogen partner. Og jeg bevidner, at Muhammad er Hans tjener og sendebud. Må Allah sende fred og velsignelser over ham, hans familie, hans følgesvende og dem, der følger dem i godhed indtil Dommens Dag. Og [må Allah] fuldkommengøre sin fred over ham.

Efterfølgende: De blødninger, der rammer kvinden, nemlig menstruation, uregelmæssige ekstra-menstruel blødning og efterfødselsblødning, er vigtige emner, der kræver en klar forklaring og forståelse af deres regler, samt at skelne mellem fejl og korrekthed i de lærdes udtalelser om dem. Og at

tilliden i det, der foretrækkes eller svækkes, skal baseres på det, der er kommet i Allahs bog og profetens, fred være med ham, Sunnah.

1- Fordi de er de to grundlæggende kilder, som Allahs domme er baseret på, som Han har pålagt sine tjenere at følge og forpligtet dem til.

2- Fordi afhængigheden af Koranen og Sunnaen giver hjertet ro, åbner sindet og bringer sjælefred, samt renser samvittigheden.

3- Fordi alt andet end disse to bruges som argument for dem, ikke som argument i sig selv.

Da der ikke er noget bevis undtagen i Allahs, den Ophøjedes, ord og Hans Sendebuds ord (må Allahs fred og velsignelser være med ham), samt i udtalelserne fra de lærde blandt sahaba, ifølge den mest korrekte mening, forudsat at der ikke er noget i bogen og sunnah, der modsiger det, Og at der ikke er nogen modsigelse fra en anden ledsager. Hvis der er noget i Koranen og Sunnah, der modsiger det, er det nødvendigt at følge det, der er i Koranen og Sunnah. Og hvis en anden sahabis (ledsager) udsagn modsiger det, søges der en vægtning mellem de to udsagn, og det mest vægtige vælges; som Allah siger:

﴿...فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا﴾

(Hvis I strides om noget, så henvis det til Allah

og Sendebudet, hvis I tror på Allah og den Sidste Dag. Dette er bedst og giver det skønneste udfald) [An-Nisa: 59].

Dette er en kortfattet afhandling om det, der er behov for, af forklaring på disse former for blod og deres regler. Den indeholder følgende kapitler:

Kapitel 1: Om betydningen af menstruation og dens visdom.

Afsnit 2: Om menstruationsperioden og dens varighed.

Kapitel tre: Om uregelmæssigheder under menstruation.

Kapitel fire: Om reglerne for menstruation.

Kapitel Fem: Om Uregelmæssige Ekstra-Menstruel Blødning og Dens Regler.

Kapitel seks: Om nifas (Postnatal Blødning) og dets regler.

Kapitel syv: Om brugen af det, der forhindrer menstruation eller fremkalder den, og det, der forhindrer graviditet eller forårsager abort.

Kapitel 1: Om Menstruationens Betydning og Dens Visdom

Menstruation i sproglig forstand: Det er, når noget flyder og strømmer.

I sharia: Det er blod, der opstår hos kvinden som en naturlig proces uden nogen årsag på bestemte tidspunkter. Det er naturligt blod, der ikke skyldes

sygdom, sår, fald eller fødsel. Da det er naturligt blod, varierer det afhængigt af kvindens tilstand, miljø og klima; derfor varierer det betydeligt blandt kvinder.

Og visdommen i dette er: Når fosteret er i sin moders livmoder, kan det ikke ernæres på samme måde som dem udenfor livmoderen, og selv den mest omsorgsfulde kan ikke give det næring. Derfor har Allah, den Ophøjede, skabt blodige sekreter i kvinden, som fosteret kan ernære sig af i sin moders livmoder uden behov for at spise og fordøje. Disse sekreter trænger ind i dets krop gennem navlestrengen, hvor blodet flyder gennem dets årer og ernærer det. Velsignet være Allah, den bedste af skabere.

Dette er visdommen bag menstruationen. Derfor ophører menstruationen, når kvinden bliver gravid, og hun menstruerer kun sjældent under graviditeten. Det samme gælder for ammende kvinder – det er kun få af dem, der menstruerer, især i begyndelsen af ammeperioden.

Kapitel 2: Om menstruationsperioden og dens varighed

Diskussionen i dette afsnit er i to dele:

Det første afsnit: Om den alder, hvor menstruationen begynder.

Det andet afsnit: Om menstruationens varighed.

Hvad angår det første afsnit: Den alder, hvor menstruation oftest forekommer, er mellem tolv og halvtreds år. Dog kan en kvinde opleve menstruation før eller efter denne alder afhængigt af hendes tilstand, miljø og klima.

De lærde, må Allah have barmhjertighed med dem, har været uenige om, hvorvidt der findes en bestemt alder, hvor menstruation kan forekomme, således at en kvinde hverken kan menstruere før eller efter denne alder, og at blodet, som opstår uden for denne aldersgrænse, betragtes som uregelmæssig blødning og ikke som menstruation?

De lærde var uenige om dette. Al-Dārimī sagde — efter at have nævnt uenighederne —: "Alt dette mener jeg er forkert! For det afgørende i alt dette er blodets tilstedeværelse, så enhver mængde blod, som findes i enhver tilstand og alder, skal betragtes som menstruation. Og Allah ved bedst[1].

Det, som Ad-Darimi sagde, er korrekt, og det er også valgt af Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah[2]. Så snart en kvinde ser menstruation, er hun menstruerende, selvom hun er under ni år eller over halvtreds. Og det er fordi, at Allah og Hans Sendebud har knyttet menstruationsreglerne til

[1] Retsregler for kvinden i tvivl om sin menstruation, af al-Darimi (s. 17).

[2] Bukhari, Menstruation, Kapitel: Kvinden i menstruation udfører alle Hajj-ritualer undtagen Tawaf rundt om Ka'ba, nummer (305), Muslim, Hajj, Kapitel: Forklaring af former for Ihram, nummer (1211).

dens tilstedeværelse, uden at Allah og Hans Sendebud har fastsat en bestemt alder for det. Derfor er det nødvendigt at vende tilbage til den tilstedeværelse, som reglerne er knyttet til, og at fastsætte en bestemt alder kræver bevis fra Koranen eller Sunnah, og der er ingen bevis for det.

Og hvad angår det andet afsnit, nemlig menstruationsperioden, det vil sige: varigheden af denne tid.

Der har været stor uenighed blandt lærde om dette emne, med omkring seks eller syv forskellige meninger. Ibn al-Mundhir, må Allah have barmhjertighed med ham, sagde: En gruppe sagde, at der ikke er nogen fast grænse for det mindste eller det største antal dage for menstruation.[1]

Jeg sagde: Og denne udtalelse er som den tidligere udtalelse af al-Darimi, og det er også valgt af Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah, og det er det korrekte; fordi det understøttes af bogen (Koranen), Sunnah og den fornuftige betragtning.

Det første bevis: Hans, den Ophøjedes, ord:

﴿وَيَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡمَحِيضِۖ قُلۡ هُوَ أَذٗى فَٱعۡتَزِلُواْ ٱلنِّسَآءَ فِي ٱلۡمَحِيضِ وَلَا تَقۡرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطۡهُرۡنَ...﴾

(Og de spørger dig om menstruationen. Sig: "Det

[1] Bukhari, Umrah, Kapitel om Umrahs belønning i forhold til anstrengelse, nummer (1662), og Muslim, Hajj, Kapitel om former for Ihram, nummer (1211).

er ’Azâ (skadeligt). Så hold jer fra kvinder under menstruationen, og nærm jer dem ikke (hav ikke kønsligt samkvem med dem), førend de er rene...) [Al-Baqarah: 222], Så Allah har fastsat, at afslutningen på forbuddet er renhedsperioden, og har ikke gjort afslutningen afhængig af en dag og nat, tre dage eller femten dage. Dette indikerer, at den afgørende faktor i den juridiske vurdering er selve menstruationen – om den er til stede eller ej. Når menstruationen indtræffer, træder reglerne i kraft, og når kvinden er fri fra den, ophører disse regler.

Det andet bevis: I Sahih Muslim er det bekræftet, at Profeten (fred og velsignelser være med ham) sagde til ‘Ā’ishah, da hun fik menstruation mens hun var i ihram for ‘umrah:

«افْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ، غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي». قَالَتْ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ النَّحْرِ طَهُرَتْ، فَأَفَاضَتْ.

«Gør som den, der udfører Hajj, bortset fra at du ikke skal udføre tawaf rundt om Ka'baen, før du er blevet ren.» Hun sagde: Da offerdagen kom, blev hun ren, og hun udførte tawaf. Hadithen[1].

I de to autentiske samlinger (Bukhari og Muslim) sagde Profeten – fred og velsignelser være med ham – til hende:

[1] Brev om de navne, som lovgiveren har knyttet regler til (s.35)

«انتَظِرِي فَإِذَا طَهُرْتِ فَاخْرُجِي إِلَى التَّنْعِيمِ».

«Vent, og når du er ren, så gå til Taneem»[1], Profeten (fred være med ham) satte renhed som grænsen for forbuddet og fastsatte ikke en bestemt tidsperiode, hvilket viser, at reglen er knyttet til tilstedeværelsen eller fraværet af menstruation.

Det tredje bevis: At disse bestemmelser og detaljer, som nogle af de lærde har nævnt i denne sag, findes hverken i Allahs bog eller i profetens Sunnah - fred være med ham - selvom behovet, ja selv nødvendigheden, kræver at tydeliggøre dem. Hvis det havde været noget, der var pålagt tjenerne at forstå og tilbede Allah med, ville Allah og Hans Sendebud (må Allahs fred og velsignelser være med ham) have forklaret det klart for alle, på grund af vigtigheden af de regler, der følger deraf, såsom bøn, faste, ægteskab, skilsmisse, arv og andre regler. Som Allah og Hans Sendebud (må Allahs fred og velsignelser være med ham) har fastlagt antallet af bønner, deres tidspunkter, deres ruku' (bøjninger) og deres (sujud) nedkastelser, Og zakah: dens midler, andele, mængde og anvendelse, og fasten: dens varighed og tid, og hajj og hvad der er derunder, Selv de etiske regler for spisning, drikning, søvn, samleje, det at sidde, gå ind og ud af huset, etiketten ved toiletbesøg og antallet af strøg

[1] Kilde: tidligere nævnt (s. 36).

ved rensning med sten – samt andre detaljer, små som store – har Allah forklaret, og med dette fuldendt religionen og fuldkommet Sin velsignelse over de troende. Som Han sagde:

﴿...وَنَزَّلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ تِبۡيَٰنٗا لِّكُلِّ شَيۡءٖ...﴾

(Og Vi har åbenbaret dig Bogen (Koranen) som en forklaring på alt...) [An-Nahl: 89], Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿...مَا كَانَ حَدِيثٗا يُفۡتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصۡدِيقَ ٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَتَفۡصِيلَ كُلَّ شَيۡءٖ...﴾

...det var ikke en opdigtet fortælling, men en bekræftelse af det, der kom før den, og en detaljeret forklaring på alting... [Yūsuf: 111].

Da disse vurderinger og detaljer ikke findes i Allahs bog eller i profetens, fred være med ham, Sunnah, er det klart, at de ikke kan lægges til grund. Det, der kan lægges til grund, er kun den betegnelse for menstruation, som de religiøse bestemmelser er knyttet til, både i tilstedeværelse og fravær. Og dette bevis – og med det mener jeg, at når en regel ikke nævnes i Allahs bog eller Profetens Sunnah, er det et tegn på, at den ikke anerkendes – vil gavne dig, ikke kun i denne sag, men også i andre videnskabelige emner. For de shari'ah-mæssige domme fastslås kun med bevis fra åbenbaringen: enten fra Allahs bog, Profetens Sunnah – må Allahs fred og velsignelser være med ham – en kendt

konsensus eller en korrekt analogi. Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah sagde i en af sine grundlæggende regler: "Og blandt disse er navnet på menstruation, som Allah har knyttet flere bestemmelser til i bogen og sunnah, uden at fastsætte hverken minimum eller maksimum, ej heller renhedsperioden mellem to menstruationer, på trods af at hele nationen er berørt af dette og har behov for det, og sproget skelner ikke mellem forskellige mængder. Så den, der fastsætter en grænse i dette, har modsagt bogen og sunnah."[1]. Hans ord er hermed afsluttet.

Den fjerde bevis: Overvejelse, det vil sige den korrekte og konsekvente analogi, idet Allah den Almægtige har begrundet menstruation med, at det er en gene. Så når menstruation er til stede, er gene også til stede, uden forskel mellem den anden dag og den første dag, eller mellem den fjerde og den tredje. Der er ingen forskel mellem den sekstende og den femtende dag, og heller ikke mellem den attende og den syttende dag, Menstruation er menstruation, og ubehaget er ubehaget, så årsagen er til stede i begge dage på lige fod. Hvordan kan det være korrekt at skelne i dommen mellem de to dage, når de er ens i årsagen? Er dette ikke i strid med den korrekte analogi? Er den korrekte analogi ikke, at de to dage skal være ens i dommen, da de er

[1] Samme kilde (s.38).

ens i årsagen?

Det femte bevis: Forskelligheden i udtalelserne fra dem, der fastsætter grænserne, og deres modstridende holdninger , for dette viser, at der ikke er noget bevis i emnet, som man skal følge, men snarere ijtihad-baserede domme, som kan være både rigtige og forkerte, og ingen af dem er mere værd at følge end den anden, I tilfælde af uenighed må man vende tilbage til Koranen og Profetens Sunnah.

Hvis det viser sig, at den stærkeste mening er, at der ikke er nogen grænse for den mindste eller største varighed af menstruation, og at dette er den mest korrekte opfattelse, så vid, at alt blod, som kvinden ser, der er naturligt og ikke forårsaget af et sår eller lignende, er menstruationsblod uden nogen tids- eller aldersbegrænsning, medmindre det er vedvarende og aldrig stopper, eller kun stopper i en kort periode som en dag eller to om måneden, i hvilket tilfælde det er uregelmæssige ekstra-menstruel blødning. Og der vil - hvis Allah den Højeste vil - komme en forklaring på istihada (Uregelmæssige Ekstra-Menstruel Blødning) og dens regler.

Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah sagde: "Det grundlæggende princip for alt, der kommer fra livmoderen, er, at det er menstruation, indtil der er bevis for, at det er uregelmæssige ekstra-menstruel

blødning.[1]

Og han sagde også: Hvad der end kommer af blod, er menstruation, hvis det ikke vides, at det er blod fra en åre eller et sår[2].

Og denne holdning – ligesom den er den stærkeste ud fra beviserne – er også nemmere at forstå og opfatte, og lettere at handle efter og anvende, end det de grænsesættende har nævnt. Og det, som er sådan, har større ret til at blive accepteret, fordi det stemmer overens med Islams ånd og grundprincip, som er lethed og enkelhed. Allah den Ophøjede siger:

﴿...وَمَا جَعَلَ عَلَيۡكُمۡ فِي ٱلدِّينِ مِنۡ حَرَجٖ...﴾

(Og Han har ikke gjort nogen vanskelighed for jer i religionen) [Al-Hajj: 78], Og han (fred være med ham) sagde:

«إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَبْشِرُوا».

{Sandelig, religionen er lethed, og ingen vil forsøge at overgå religionen uden at blive overvundet af den. Så vær præcise, kom tæt på, og glæd jer.} [Berettet af Al-Bukhāri][3].

Og det var blandt hans karaktertræk, må Allahs

---

[1] Bukhari, al-Iman, Kapitel: Religion er let, Nummer (39), fra hadith af Abu Huraira, må Allah være tilfreds med ham.

[2] Bukhari, Dyder, Beskrivelse af Profeten (3560), Muslim, Dyder, Hans afstandtagen fra synder (77/2327).

[3] Samling af fatwaer (bind 19, s. 238-239).

fred og velsignelser være med ham.

«أَنَّهُ مَا خُيِّرَ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا».

«Han blev aldrig stillet over for to valg uden at vælge det letteste af dem, så længe det ikke var en synd»[1].

Menstruation hos gravide:

Det er almindeligt, at når en kvinde bliver gravid, stopper blødningen. Imam Ahmad, må Allah have barmhjertighed med ham, sagde: "Kvinder genkender graviditet ved, at blødningen ophører"[2].

Hvis den gravide ser blod, og det er kort tid før fødslen, som to eller tre dage, og samtidig har veer, så er det (Nifas) efterfødselsblødning. Og hvis det sker lang tid før fødslen, eller kort tid før fødslen, men uden veer, så betragtes det ikke som efterfødselsblødning. Spørgsmålet er så, om det skal regnes som menstruation med tilhørende regler, eller om det er uregelmæssig blødning udenfor menstruationen, som ikke følger menstruationens regler?

Der er uenighed blandt de lærde om dette, men den korrekte opfattelse er, at det er menstruation, hvis det forekommer på den sædvanlige måde for hendes menstruation; fordi det, der rammer kvinden af blod, i udgangspunktet er menstruation,

---

1 [Al-Awsat: 356/2].

2 Se: al-Mughni (405/1).

medmindre der er en årsag, der forhindrer det i at være menstruation. Der er intet i Koranen og sunnaen, der forhindrer en gravid kvinde i at have menstruation.

Dette er Malik's[1] og Shafi'i's[2] madhhab, og valget af Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah; han sagde i "al-Ikhtiyarat" (s. 30): og al-Bayhaqi nævnte det som en overlevering fra Ahmad, og han nævnte endda, at han vendte tilbage til det.

På denne måde gælder de samme regler for en gravid kvindes menstruation som for en ikke-gravid kvindes, undtagen i to tilfælde:

Det første tilfælde: Skilsmisse, det er forbudt at skille sig fra en kvinde, der skal overholde en ventetid under menstruation, hvis hun ikke er gravid, men det er ikke forbudt, hvis hun er gravid; Fordi skilsmisse under menstruation hos en ikke-gravid kvinde strider imod Hans (den Højeste) tale:

﴿...فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ...﴾

(Så skil jer fra dem i deres ventetid (ʿiddah)...) [Surat at-Talāq: 1], Skilsmisse af en gravid kvinde under menstruation er ikke i strid med reglerne, da den, der skiller sig fra en gravid kvinde, gør det i forhold til hendes venteperiode, uanset om hun er menstruerende eller ren, da hendes venteperiode

[1] [Al-Mudawwanah (1/155), Al-Nawādir wa-l-Ziyādāt (1/136)].
[2] Ikhtilaf al-Fuqaha, Marwazi (s. 193), Al-Awsat (2/239).

er bestemt af graviditeten. Derfor er det ikke forbudt for ham at skille sig fra hende efter samleje, i modsætning til andre.

Det andet punkt: En gravid kvindes menstruation afslutter ikke hendes ventetid, i modsætning til menstruation hos andre kvinder; Fordi en gravid kvindes ventetid ikke afsluttes før fødslen, uanset om hun har menstruation eller ej; Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿...وَأُوْلَاتُ الأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...﴾

...Og gravide kvinders ventetid er, indtil de har født deres barn... [Surat at-Talāq: 4].

Kapitel 3: Uforudsete hændelser ved menstruation

Særlige tilfælde i forbindelse med menstruation findes i flere former:

Den første type: En forøgelse eller reduktion, som når en kvindes sædvanlige menstruationsperiode er seks dage, men blødningen fortsætter til syv, eller når hendes sædvanlige periode er syv dage, men hun bliver ren efter seks.

Den anden type: Fremskyndelse eller forsinkelse, som når en kvindes menstruationscyklus normalt er i slutningen af måneden, men hun ser menstruationen i

begyndelsen, eller når hendes cyklus normalt er i begyndelsen af måneden, men hun ser den i slutningen.

De lærde har været uenige om afgørelsen i disse to tilfælde, men det korrekte er, at når kvinden ser blod, så er hun i menstruation, og når det ophører, så betragtes hun som ren – uanset om det overstiger hendes sædvanlige cyklus eller er kortere, og uanset om det kommer tidligere eller senere end normalt. Beviset for dette blev nævnt i det foregående afsnit, hvor lovgiveren (Allah) knyttede menstruationens regler til dens tilstedeværelse.

Og dette er Imam al-Shafi'is[1] holdning, og det er også valgt af Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah[2]. Forfatteren af 'al-Mughni' styrkede og støttede denne holdning og sagde: Hvis skikken havde været relevant på den måde, som nævnt i skolen, ville Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) have forklaret det for sin ummah, og det ville ikke have været passende for ham at udsætte forklaringen. Da det ikke er tilladt at udsætte en forklaring fra dens rette tid, og hans koner samt andre kvinder har behov for en klar forklaring til enhver tid, ville han ikke undlade at forklare det.

---

1 [Al-Um: 82/1].

2 Samling af fatwaer (bind 19, s. 238-239).

Det, der er kommet fra ham (må Allahs fred og velsignelser være med ham), omhandler kun omtalen af vanen og dens forklaring i forbindelse med den kvinde, der lider af vedvarende blødning, og ikke andet[1].

Den tredje type: Gul eller uklar udflåd, hvor blodet ses som gult som sårvæske eller uklar mellem gul og sort. Hvis dette forekommer under menstruationen eller umiddelbart efter, før renhedsperioden, betragtes det som menstruation og følger menstruationens regler. Men hvis det forekommer efter renhedsperioden, betragtes det ikke som menstruation; som sagt af Umm 'Atiyyah, må Allah være tilfreds med hende. "Vi plejede ikke at betragte gullig eller brunlig udflåd efter renselsen som noget (der regnes for menstruation)." Fortalt af Abu Dawud med en autentisk kæde[2], Og det blev også fortalt af al-Bukhari uden hendes udsagn: (efter renhed), men han rubricerede den under overskriften: Kapitel om gul og brunlig udflåd uden for menstruationsdagene[3].

I sin forklaring i "Fath al-Bari" sagde han: "Dette

---

1 Al-Mughni (396/1).

2 Overleveret af Abū Dāwūd i Kitāb al-Ṭahārah (Bogen om renhed), i kapitlet: "Om kvinden, der ser brunlig og gullig udflåd efter renselsen", hadith nr. (307).

3 Bukhari, Menstruation, Kapitel om gul og brun udflåd uden for menstruationsdagene (326).

henviser til at kombinere den tidligere nævnte hadith fra Aisha, hvor hun sagde: Indtil du ser den hvide udflåd. Og mellem hadīthen af Umm ʻAtiyyah nævnt i kapitlet, at dette – det vil sige hadīthen af ʻĀ'ishah – skal forstås som gældende, når kvinden ser den gullige eller brunlige udflåd i menstruationsdagene, mens det uden for disse dage er, som Umm ʻAtiyyah sagde[1]. Anmærkning.

Dette understøttes af en hadīth af ʻĀ'ishah, som al-Bukhārī nævnte med sikkerhed før dette kapitel, at kvinder plejede at sende til hende en beholder (noget, som en kvinde bruger for at finde ud af, om der stadig er spor af menstruation) med vat, der havde en gullig farve, og hun sagde:[2] «Forhast jer ikke, før I ser den hvide udflåd»[3].

Den hvide væske er en hvid udflåd, som livmoderen udskiller ved menstruationens afslutning.

Den fjerde type: Afbrydelse i menstruationen, hvor kvinden ser blod en dag og renhed en anden dag, og lignende tilfælde. Dette er to tilfælde:

Den første tilstand: Når dette altid er til stede hos kvinden på alle tidspunkter, er dette

---

[1] Fath al-Bari (1/426).

[2] Sahīh al-Bukhāri (1/71).

[3] Al-Bukhārī nævnte den i en uafsluttet form (muʿallaq) i "Kitāb al-Ḥayḍ" (kapitlet om menstruation), i kapitlet: "Begyndelsen og afslutningen af menstruation", før hadith nr. 320.

uregelmæssige ekstra-menstruel blødning, og den, der oplever det, får status som en kvinde med uregelmæssig blødning.

Den anden tilstand: At det ikke er vedvarende hos kvinden, men kommer til hende i perioder, og hun har en periode med korrekt renhed. De lærde, må Allah have barmhjertighed med dem, har været uenige om denne renhed. Om det skal betragtes som renhed eller om menstruationens regler gælder for det.

Så er den mest korrekte af de to udtalelser i al-Shāfiʿīs madhhab, at menstruationens regler gælder for det, og at det derfor regnes som menstruation.[1] Dette er også Ibn Taymiyyahs og forfatteren af al-Fā'iqs valg,[2] samt Abū Ḥanīfahs madhhab.[3], Dette skyldes, at den hvide væske ikke ses i denne sammenhæng; og hvis det blev betragtet som en renhedsperiode, ville det, der kom før, være en menstruation, og det, der kom efter, også være en menstruation, hvilket ingen har sagt, ellers ville idda (venteperiode) være afsluttet med menstruationscyklusser på fem dage. Fordi hvis det blev gjort til en renhed, ville det medføre besvær og vanskelighed ved at udføre ghusl (rituel badning) og andet hver anden dag, og besvær er fjernet i

1 [Al-Umm: 1/83-84].
2 Overleveret fra dem i Al-Insaf.
3 [al-Aṣl: 19/2-20]

denne sharia, og al taknemmelighed tilhører Allah.

Det er velkendt i Hanbali-skolen, at blod er menstruation, og renhed er en renhedsperiode, medmindre deres samlede varighed overstiger den normale menstruationsperiode, i hvilket tilfælde det overskydende blod betragtes som uregelmæssige ekstra-menstruel blødning.[1]

Og i Al-Mughni sagde han: «Det er korrekt, at når blødningen ophører i mindre end en dag, betragtes det ikke som renhed, baseret på den beretning, vi nævnte om barselsblødning, at man ikke tager hensyn til mindre end en dag, og det er det korrekte - hvis Allah vil - fordi blodet flyder nogle gange og stopper andre gange, og at pålægge ghusl for den, der renser sig time efter time, ville være en byrde, der fjernes; som Allah siger:

﴿...وَمَا جَعَلَ عَلَيۡكُمۡ فِي ٱلدِّينِ مِنۡ حَرَجٖ...﴾

(Og Han har ikke gjort nogen vanskelighed for jer i religionen) [Al-Hajj: 78], Han sagde: "Ud fra dette kan blodets ophør ikke betragtes som en periode med renhed, hvis det er mindre end én dag – medmindre der ses noget, som indikerer renhed, såsom at det sker i slutningen af hendes sædvanlige cyklus, eller at hun ser den hvide udflåd."[2] Anmærkning.

---

[1] Al-Mughni (226/1).
[2] Al-Mughni (1/257).

Så udsagnet fra forfatteren til al-Mughnī udgør en mellemvej mellem de to holdninger – og Allah ved bedst, hvad der er korrekt.

Den femte type: Tørhed i blodet, hvor kvinden kun ser fugtighed. Hvis dette sker under menstruationen eller umiddelbart før renhedsperioden, betragtes det som menstruation. Men hvis det sker efter renhedsperioden, er det ikke menstruation; Dette skyldes, at det i sin yderste vurdering kan sidestilles med det gullige og uklare udflåd, og dette er dens bestemmelse i sharī'ah.

Kapitel fire: Om reglerne for menstruation

Der er mange regler for menstruation, der overstiger tyve, hvoraf vi vil nævne dem, vi anser for at være af stor nødvendighed, herunder:

Den første: Bønnen: Det er forbudt for en kvinde i menstruation at udføre bøn, både obligatorisk og frivillig, og den er ikke gyldig fra hende. Ligeledes er bønnen ikke pålagt hende, medmindre hun når en fuld rak'ah af dens tid, i hvilket tilfælde bønnen bliver obligatorisk for hende, uanset om hun når det i begyndelsen eller slutningen af tiden.

Et eksempel på dette i begyndelsen af tiden: En kvinde, der fik menstruation efter solnedgang med en tidsmængde svarende til en Rak'ah, skal, når hun er ren, genopføre Maghrib-bønnen, fordi hun nåede

en Rakʿah af dens tid, før hun fik menstruation.

Et eksempel på dette er i slutningen af tiden: En kvinde bliver ren efter menstruation før solopgang med en tid, der svarer til en rakʿah. Når hun har udført renselsen (ṭahārah), er hun forpligtet til at indhente fajr-bønnen, fordi hun har nået en del af dens tid, som er tilstrækkelig til én rakʿah.

Hvis en kvinde, der har menstruation, når en del af tiden, der ikke er tilstrækkelig til en fuld rak'ah, som for eksempel at hun får menstruation i det første eksempel lige efter solnedgang eller bliver ren i det andet eksempel lige før solopgang, Så er bønnen er ikke obligatorisk for hende; som Profeten (fred være med ham) sagde:

«مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ».

«Den, der når én Rakʿah af bønnen, har faktisk nået bønnen» [Fortalt af Al-Bukhāri og Muslim][1], Dette indebærer, at den som når mindre end en rakʿah, ikke anses for at have nået (tiden for) bønnen.

Hvis hun når én Rakʿah i tiden for ʻAsr (eftermiddags) bøn, er det da påkrævet for hende at bede Dhuhr sammen med ʻAsr, eller hvis hun når

[1] Bukhari, Bogen om Bønnetider, Kapitel om den, der når en rak'ah af bønnen, nummer (580). Muslim, Bogen om Moskeer og Bønnens Steder, Kapitel om den, der når en rak'ah af bønnen, har nået den bøn, nummer (607), fra beretningen af Abu Huraira, må Allah være tilfreds med ham.

én Rak'ah i tiden for den sidste 'Ishā' bøn, er det da påkrævet for hende at bede Maghrib sammen med 'Ishā'?

Der er uenighed blandt lærde om dette, men det korrekte er, at hun kun er forpligtet til at udføre de bønner, hvis tid hun har nået, nemlig 'Asr (eftermiddags) bøn og 'Ishā' (nat) bøn; på grund af hans - fred være med ham - udsagn:

«مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الْعَصْرَ».

«Den, der når én Rak'ah af 'Asr før solnedgang, har nået 'Asr.» [Fortalt af Al-Bukhāri og Muslim] (28).[1] Profeten (fred være med ham) sagde ikke: "Han har opnået Dhuhr og 'Asr.

Han nævnte ikke pligten til Dhuhr-bønnen for ham, og det grundlæggende princip er, at personen er fritaget, indtil det modsatte er bevist. Dette er Abu Hanifas og Maliks holdning, som nævnes i deres forklaring af al-Muhadhdhab[2].

Og hvad angår dhikr, takbir, tasbih, tahmid, at sige Bismillah ved spisning og andre handlinger, læsning af hadith og fiqh, bøn (Dua) og at sige amin til den, samt lytning til Koranen, er intet af dette forbudt for hende, da det er bekræftet i de to

[1] Bukhari, Bogen om Bønnetider, Kapitel om den, der når en rak'ah af Fajr-bønnen, nummer (579). Muslim, Bogen om Moskeer og Bønnens Steder, Kapitel om den, der når en rak'ah, har nået den bøn, nummer (608), fra hadithen fortalt af Abu Huraira (må Allah være tilfreds med ham).

[2] Al-Majmu' Sharh al-Muhadhdhab (3/70).

autentiske samlinger og andre,

«أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَّكِئُ فِي حِجْرِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا وَهِيَ حَائِضٌ فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ».

At profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) plejede at hvile i skødet af ʻĀ'ishah (må Allah være tilfreds med hende), selv når hun havde menstruation, og han reciterede Qur'ānen[1].

I de to autentiske samlinger (Bukhari og Muslim) er det også rapporteret fra Umm ʻAtiyyah (må Allah være tilfreds med hende), at hun hørte Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sige:

«يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحُيَّضُ -يَعْنِي: إِلَى صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ- وَلْيَشْهَدْنَ الْخَيْرَ وَدَعْوَةَ الْمُؤْمِنِينَ، وَيَعْتَزِلُ الْحُيَّضُ الْمُصَلَّى».

«Lad de unge kvinder, de ugifte jomfruer, som opholder sig afskærmet, og de menstruerende – tage ud, det vil sige: til Eid-bønnerne – og lad dem være vidne til det gode og muslimernes fælles indkaldelse. De menstruerende skal dog holde sig væk fra bønneområdet»[2].

---

[1] Bukhari, Bog om Menstruation, Kapitel om en mand, der læser i sin kones skød, mens hun har menstruation, nummer (297). Muslim, Bog om Menstruation, Kapitel om en mand, der læner sig i sin kones skød, mens hun har menstruation og læser Koranen, nummer (301), fra Aisha (må Allah være tilfreds med hende).

[2] Bukhari, Bogen om menstruation, Kapitel om menstruerende kvinders deltagelse i Eid og muslimernes indbydelse, og at de holder sig væk fra

Hvad angår en menstruerende kvindes læsning af Koranen for sig selv, hvis det er ved at se med øjnene eller meditere i hjertet uden at udtale med tungen, så er der intet problem i det, som når Mushaf (Koran) eller tavlen placeres, og hun ser på versene og læser dem i sit hjerte. Nawawi sagde i sin kommentar til Al-Muhadhdhab: «Det er tilladt uden uenighed»[1].

Men hvis oplæsningen sker med tungen, er flertallet af lærde enige om, at det er forbudt og ikke tilladt. Bukhari[2], Ibn Jarir al-Tabari[3], og Ibn al-Mundhir[4] sagde: Det er tilladt.

Og det blev fortalt om Mālik og om Al-Shāfiʿī i den gamle udtalelse[5], som det blev nævnt af dem i Fath al-Bārī[6].

Og al-Bukhārī nævnte i en muʿallaq-form fra Ibrāhīm al-Nakhaʿī: Der er intet problem i at

---

bønnepladsen, nummer (324). Muslim, Bogen om Eid-bønnerne, Kapitel om tilladelsen til kvinders deltagelse i Eid-bønnerne og overværelse af prædikenen, adskilt fra mændene, nummer (890).

[1] [Al-Majmu': 2/357].

[2] Se Sahīh al-Bukhāri: Bogen om Menstruation, Kapitel om at den menstruerende kvinde udfører alle ritualer undtagen Tawaf rundt om Huset, og Fath al-Bari (1/407-408).

[3] Fatḥ al-Bārī (1/408).

[4] Al-Awsat (2/ 223).

[5] Al-Majmu' (2/356).

[6] [Fath al-Bārī (1/408): 37].

recitere et vers. [1]

Og Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah sagde i Ibn Qasims samling af fatwaer: Der er ingen Sunnah overhovedet i at forhindre hende i at recitere Koranen, for hans ord:

«لَا تَقْرَأُ الحَائِضُ وَلَا الجُنُبُ شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ».

«En kvinde i menstruation og en person i tilstand af junub må ikke recitere noget fra Koranen»[2] En svag Hadith ifølge enighed blandt Hadith-eksperterne[3].

Og kvinder havde menstruation i Profetens (fred være med ham) tid, så hvis læsning var forbudt for dem som bøn, ville dette være noget, Profeten (fred være med ham) havde klargjort for sin ummah, og det ville være blevet lært af de troendes mødre og overleveret blandt folket. Da det ikke er overleveret, at Profeten (fred være med ham) forbød det, er det ikke tilladt at erklære det for haram, velvidende at han ikke forbød det. Og når han ikke forbød det, på trods af den hyppige

---

[1] Bukhari i en muʿallaq-form, bogen om menstruation, Kvinden i menstruation kan udføre alle ritualer undtagen Tawaf omkring Ka'ba, før Hadith nummer (305).

[2] Udgivet af Tirmidhi: Bøger om renselse, Kapitel om hvad der er sagt om den, der er i en tilstand af stor urenhed og menstruerende kvinder, at de ikke skal recitere Koranen, nummer (131).

[3] Se: Al-'Ilal af al-Tirmidhi (s. 69/ hans rækkefølge), og Al-Sunan al-Kubra af al-Bayhaqi (1/ 309), og Al-Ahkam al-Shar'iyyah af Ibn 'Abd al-Haqq (1/ 504), og Nasb al-Rayah af al-Zayla'i (1/ 195).

forekomst af menstruation i hans tid, vides det, at det ikke er forbudt[1].

Det, der bør siges efter at vi har forstået de lærdes uenighed, er: Det er bedst for en kvinde i menstruation ikke at recitere Koranen med stemmen, medmindre der er behov for det, såsom hvis hun er lærer og har brug for at instruere eleverne, eller i en eksamenssituation, hvor eleven har brug for at læse til sin prøve eller lignende.

Andet: Faste: Det er forbudt for en menstruerende kvinde at faste, både obligatorisk og frivillig faste, og det er ikke gyldigt fra hende, men hun skal indhente den obligatoriske faste; dette understøttes af en hadīth af ʻĀ'ishah, de troendes moder, (må Allah være tilfreds med hende):

"كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ -تَعْنِي: الْحَيْضَ- فَنُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا نُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ".

Det skete for os - hun mener: menstruation - og vi blev pålagt at indhente fasten, men ikke pålagt at indhente bønnen. [Fortalt af Al-Bukhāri og Muslim][2].

---

[1] Samling af fatwaer (26/191).

[2] Bukhari, Menstruation, Kapitel: Kvinden i menstruation skal ikke indhente bønner, Nummer (321). Muslim, Menstruation, Kapitel: Pligt til at indhente fasten for kvinden i menstruation, men ikke bønnerne, Nummer (335). Formuleringen er fra Muslim.

Hvis en kvinde får menstruation mens hun faster, bliver hendes faste ugyldig, selvom det sker et øjeblik før solnedgang, og hun skal faste for den dag, hvis det var en obligatorisk faste. Hvis hun mærker, at menstruationen begynder at bevæge sig før solnedgang, men den først kommer ud efter solnedgang, er hendes faste fuldstændig og ugyldiggøres ikke ifølge den korrekte mening; fordi blodet i kroppens indre ikke har nogen betydning.

Og fordi profeten, fred være med ham, blev spurgt om en kvinde, der ser i sin drøm, hvad en mand ser: Er der på hende en pligt til at udføre ghusl?

قال: «نَعَمْ إِذَا هِيَ رَأَتِ الْمَاءَ».

Han sagde: "Ja, hvis hun ser vandet"[1]. Dommen er knyttet til synet af sæden, ikke dens bevægelse, således er det også med menstruation; dens regler gælder kun, når den ses udenfor, ikke ved dens bevægelse.

Når daggry bryder frem, og hun stadig er i menstruation, er hendes faste for den dag ugyldig, selvom hun bliver ren kort efter daggry.

Hvis hun bliver ren lige før daggry og faster, er hendes faste gyldig, selvom hun ikke udfører ghusl

[1] Bukhari, Viden, Kapitel om beskedenhed i viden, nummer (130). Muslim, Menstruation, Kapitel om kvindens pligt til at tage et rituelt bad..., nummer (313).

(rituel badning) før efter daggry, ligesom en person i junub-tilstand, der har til hensigt at faste, men ikke udfører ghusl før efter daggry; i dette tilfælde er hans faste også gyldig. Dette understøttes af en hadīth af ʻĀ'ishah, de troendes moder, (må Allah være tilfreds med hende) som sagde:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصْبِحُ جُنُبًا مِنْ جِمَاعٍ غَيْرِ احْتِلَامٍ ثُمَّ يَصُومُ فِي رَمَضَانَ".

"Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) plejede at vågne op i en tilstand af janābah efter samleje, ikke som følge af en drøm, og han fastede derefter i Ramadan". [Fortalt af Al-Bukhāri og Muslim][1].

Den tredje regel: Tawaf omkring Ka'baen: Det er forbudt for hende at udføre Tawaf omkring Ka'baen, både obligatorisk og frivillig, og det er ikke gyldigt fra hende; De øvrige handlinger, såsom vandringen mellem Safa og Marwah, opholdet på Arafat, overnatningen i Muzdalifah og Mina, stenkastningen og andre ritualer i forbindelse med Hajj og Umrah, er ikke forbudt for hende. Dette understøttes af, hvad Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde til ʻĀ'ishah, da hun fik menstruation:

[1] Bukhari, Fasten, Kapitel om den fastendes bad (1931). Muslim, Fasten, Kapitel om gyldigheden af fasten for den, der er i en tilstand af junub ved daggry (1109).

«افْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَلَّا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي».

«Gør som pilgrimmene gør, undtagen at du ikke skal udføre Tawaf (gå rundt om Kaaba), før du er blevet ren»[1].

Og på dette grundlag, hvis en kvinde udfører Tawaf mens hun er ren, og menstruationen begynder umiddelbart efter Tawaf eller under sa'i (imellem Safa og Marwah), så er der intet galt i det.

Den fjerde regel: Frafald af Tawaf al-Wada (afskedsomgangen) for hende: Hvis kvinden har fuldført hajj- og umrah-ritualerne og derefter får menstruation før afrejsen til sit hjemland, og menstruationen fortsætter indtil hendes afrejse, kan hun forlade uden afsked; Dette støttes om af en beretning fra Ibn ‘Abbas, må Allah være tilfreds med dem begge, at han sagde:

"أُمِرَ النَّاسُ أَنْ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِمْ بِالْبَيْتِ، إِلَّا أَنَّهُ خُفِّفَ عَنِ الْمَرْأَةِ الْحَائِضِ".

"Det blev befalet folk, at deres sidste handling ved Huset skulle være Tawaf, undtagen for menstruerende kvinder, som blev fritaget." [Fortalt af Al-Bukhāri og Muslim][2].

---

[1] Det er berettet af Bukhari i bogen om Menstruation, Kapitel: Kvinden i menstruation udfører alle ritualer undtagen Tawaf omkring Ka'baen, nummer (305). Og af Muslim i bogen om Pilgrimsfærd, Kapitel: Forklaring af former for Ihram, nummer (1211).

[2] Det er berettet af Bukhari: Bog om Pilgrimsfærden, Kapitel om Afskedsomgangen, nummer (1755). Og Muslim: Bog om Pilgrimsfærden,

Og det anbefales ikke for en menstruerende kvinde at komme til døren af den hellige moské og bede ved afsked, fordi dette ikke er blevet overleveret fra profeten (fred være med ham), og tilbedelser er baseret på det, der er overleveret. Det, der er overleveret fra Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham), antyder det modsatte. I historien om Safiyyah (må Allah være tilfreds med hende), da hun fik menstruation efter Tawaf al-Ifadah, sagde Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) til hende:

«فَلْتَنْفِرْ إِذَنْ».

"Lad dem da drage ud." [Fortalt af Al-Bukhāri og Muslim][1].

Og han har ikke befalet at komme til moskeens dør, og hvis det var foreskrevet, ville han have klargjort det. Hvad angår Tawaf for Hajj og Umrah, kan det ikke undlades. Hun skal udføre Tawaf, når hun er blevet ren.

Den femte regel: Ophold i moskeen: Det er forbudt for en menstruerende kvinde at opholde sig i moskeen, selv i Eid-bedeområdet er det forbudt

---

Kapitel om Pligten til Afskedsomgangen og dens bortfald for menstruerende kvinder, nummer (1328).

[1] Bukhari, Bog om Pilgrimsfærden, Kapitel om når en kvinde får menstruation efter at have udført Tawaf al-Ifadah, nummer (1757). Muslim, Bog om Pilgrimsfærden, Kapitel om pligten til Afskedstawaf, nummer (1211).

for hende at opholde sig der. Dette understøttes af en hadīth af Umm ʻAtiyyah (må Allah være tilfreds med hende), at hun hørte Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sige:

«يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحُيَّضُ».

«Lad de unge kvinder, de ugifte jomfruer, som opholder sig afskærmet, og de menstruerende – tage ud». I en Hadīth blev følgende fortalt:

«يَعْتَزِلُ الْحُيَّضُ الْمُصَلَّى».

«Menstruerende kvinder skal holde sig væk fra bønnen». [Fortalt af Al-Bukhāri og Muslim][1].

Den sjette regel: Samleje: Det er forbudt for hendes mand at have samleje med hende, og det er forbudt for hende at tillade det; i henhold til Allahs ord:

﴿وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْمَحِيضِۖ قُلْ هُوَ أَذًى فَٱعْتَزِلُواْ ٱلنِّسَآءَ فِى ٱلْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ...﴾

(Og de spørger dig om menstruationen. Sig: "Det er 'Azâ (skadeligt). Så hold jer fra kvinder under menstruationen, og nærm jer dem ikke (hav ikke kønsligt samkvem med dem), førend de er rene...) [Al-Baqarah: 222], Og med menstruation menes

[1] Bukhari, Kitab al-Hayd, Bab Shuhud al-Haid al-'Idayn wa Da'wat al-Muslimin, wa Ya'tazilna al-Musalla, nummer (324). Muslim, Kitab Salat al-'Idayn, Bab Dhikr Ibaha Khuruj al-Nisa' fi al-'Idayn ila al-Musalla wa Shuhud al-Khutbah, Mufariqat lil-Rijal, nummer (890).

både menstruationsperioden og stedet, hvilket er kvindens kønsdel; Som Profeten (fred være med ham) sagde:

«اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ».

Gør alt undtagen ægteskab. Betyder: samleje. [Berettet af Muslim][1]; Og fordi muslimerne er enige om forbuddet mod samleje med en menstruerende kvinde i hendes kønsdel.

Det er ikke tilladt for en person, der tror på Allah og Den Sidste Dag, at begå denne forkastelige handling, som Allahs Bog, profetens (fred og velsignelser være med ham) sunna og muslimernes konsensus har forbudt, for da vil han være blandt dem, der modsætter sig Allah og Hans sendebud, og følger en anden vej end de troendes. I "Al-Majmu' Sharh al-Muhadhdhab" (s. 374, bind 2) sagde al-Shafi'i, må Allah vise ham nåde: "Den, der gør dette, har begået en stor synd." Vore lærde og andre sagde: "Den, der anser det for tilladt at have samleje med en menstruerende kvinde, dømmes som vantro." Dette er ordene fra al-Nawawi.

Og det er blevet tilladt for ham – og al pris tilkommer Allah – at dæmpe sin lyst med andet end samleje, såsom kys, omfavnelse og intim fysisk kontakt uden for skødet. Det er dog bedst, at han

[1] Det er berettet af Muslim: Bogen om menstruation, Kapitel om tilladelse for en menstruerende kvinde at vaske sin mands hoved, nummer (302).

undgår intim kontakt mellem navlen og knæene, medmindre det sker over et klæde; Dette understøttes af en hadīth af ʻĀ'ishah, de troendes moder, (må Allah være tilfreds med hende) som sagde:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنِي فَأَتَّزِرُ فَيُبَاشِرُنِي وَأَنَا حَائِضٌ".

Profeten ﷺ plejede at befale mig, så jeg dækkede mig (med et klæde om den nederste del af kroppen), og så havde han fysisk kontakt med mig, mens jeg var menstruerende [Fortalt af Al-Bukhāri og Muslim][1].

Den syvende regel: Skilsmisse: Det er forbudt for en mand at skille sig fra sin kone, mens hun har menstruation; som det er sagt i Allahs ord:

﴿يَاأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاء فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ...﴾

(O Profet! Når I skiller jer fra kvinder, så skil jer fra dem i deres ventetid (ʿiddah)...) [Surat at-Talāq: 1] Det vil sige: i en tilstand, hvor de påbegynder en kendt ventetid ved skilsmisse, og det sker kun, hvis han skiller sig fra hende, mens hun er gravid eller ren uden samleje; Fordi hvis hun bliver skilt under menstruationen, begynder hun ikke sin ventetid, da menstruationen, hvor hun blev skilt, ikke tæller

[1] Bukhari, Menstruation, Kapitlet om omgang med en menstruerende kvinde, nummer (301). Muslim, Menstruation, Kapitlet om omgang med en menstruerende kvinde over tøjet, nummer (293).

med i ventetiden. Og hvis hun bliver skilt, mens hun er ren efter samleje, er den ventetid, hun skal begynde, ikke kendt, da det ikke vides, om hun er blevet gravid af dette samleje, hvilket ville betyde, at hun skal vente på grund af graviditeten, eller om hun ikke er blevet gravid, hvilket ville betyde, at hun skal vente på grund af menstruationen. Da der ikke var sikkerhed om typen af ventetid, blev det forbudt for ham at skille sig fra hende, indtil sagen blev klar.

Det er forbudt at give skilsmisse til en kvinde under hendes menstruation, i overensstemmelse med det tidligere nævnte vers; Dette er baseret på det, der er fastslået i de to autentiske samlinger og andre steder fra Hadīth af Ibn 'Umar, at han skilte sig fra sin kone, mens hun havde menstruation. 'Umar informerede Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) om dette, og Allahs Sendebud (må Allahs fred og velsignelser være med ham) blev vred og sagde:

«مُرْهُ فَلْيُرَاجِعْهَا ثُمَّ لِيُمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهُرَ، ثُمَّ تَحِيضَ، ثُمَّ تَطْهُرَ، ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ بَعْدُ، وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمَسَّ، فَتِلْكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُطَلَّقَ لَهَا النِّسَاءُ».

Sig til ham, at han skal tage hende tilbage, og så holde hende indtil hun er ren, derefter får menstruation, og så bliver ren igen. Hvis han

ønsker, kan han beholde hende derefter, og hvis han ønsker, kan han skille sig fra hende før han har haft omgang med hende. Dette er den venteperiode, som Allah har befalet, at kvinder skal skilles i[1].

Hvis en mand skiller sig fra sin hustru, mens hun har menstruation, begår han en synd og bør angre over for Allah den Ophøjede. Og han skal tage hende tilbage i sit ægteskab for at skille sig fra hende på en lovlig måde, der er i overensstemmelse med Allahs og Hans Sendebuds befaling. Han skal lade hende være, efter at have taget hende tilbage, indtil hun er blevet ren fra den menstruation, hvor han skilte sig fra hende, og derefter skal hun have menstruation en gang til. Når hun så er blevet ren, kan han, hvis han ønsker det, beholde hende, eller hvis han ønsker det, skille sig fra hende, før han har haft samleje med hende.

Undtaget fra forbuddet mod skilsmisse under menstruation er tre tilfælde:

Den første: Hvis skilsmissen sker, før han har været alene med hende eller har rørt hende, er der ingen synd i at skille sig fra hende, mens hun er i menstruation. Fordi der ikke er nogen ventetid for

[1] Udgivet af Bukhari: Bog om skilsmisse, nummer (5251). Muslim: Bog om skilsmisse, Kapitel om forbud mod skilsmisse under menstruation uden hendes samtykke, og at hvis det sker, er skilsmissen gyldig, og han bliver beordret til at tage hende tilbage, nummer (1471), fra beretningen af Ibn Umar (må Allah være tilfreds med dem).

hende i dette tilfælde, er hendes skilsmisse ikke i modstrid med Allahs ord:

﴿...فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ...﴾

(Så skil jer fra dem i deres ventetid (ʿiddah)...) [Surat at-Talāq: 1].

Det andet: Hvis menstruationen opstår under graviditeten, og årsagen til dette allerede er blevet forklaret.

Den tredje: Hvis skilsmissen sker mod en kompensation, er der ingen synd i at skille sig fra hende, selvom hun er i sin menstruationsperiode.

F.eks. når der er en konflikt og dårlig ægteskabelig relation mellem ægtefællerne, og manden modtager en kompensation for at skille sig fra hende, er det tilladt, selvom hun er menstruerende; Dette understøttes af en hadīth af Ibn ʿAbbās (må Allah være tilfreds med dem begge), hvor en kvinde, der var gift med Thābit ibn Qays ibn Shammas, kom til profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) og sagde: "O Allahs Sendebud, Jeg bebrejder ham hverken i karakter eller religion, men jeg hader at komme til at gøre noget, der modstrider islam (kufr i islam)." Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde:

«أَتَرُدِّينَ عَلَيْهِ حَدِيقَتَهُ؟»

Vil du give ham hans have tilbage? Hun sagde: Ja. Så sagde profeten - fred være med ham:

«اقْبَلِ الْحَدِيقَةَ وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقَةً».

Accepter haven og giv hende en Skilsmisse. [Berettet af Al-Bukhāri][1].

Profeten (fred være med ham) spurgte ikke, om hun var menstruerende eller ren. Og fordi denne skilsmisse er en form for kvindens selvindløsning, er det tilladt, når der er behov for det, uanset hvilken tilstand hun er i.

Det blev nævnt i Al-Mughnī som en begrundelse for tilladelsen af Khul (Skilsmisse initieret af hustruen) under menstruation (s. 52, bind 7, udg. M): Fordi forbuddet mod skilsmisse under menstruation er for at undgå den skade, der påføres kvinden ved en forlænget ventetid, mens khulʿ er for at fjerne den skade, der påføres hende ved et dårligt samliv og ophold med en, hun hader og afskyr, hvilket er større end skaden ved en forlænget ventetid. Derfor er det tilladt at fjerne den større skade med den mindre; og derfor spurgte Profeten ﷺ ikke kvinden, der ønskede khulʿ, om hendes tilstand.

At indgå ægteskab med en kvinde, mens hun har

[1] Bukhari: Bogen om skilsmisse, Kapitel om Khul' og hvordan skilsmisse foregår deri, nummer (5273), fra en hadith af Ibn Abbas (må Allah være tilfreds med dem).

menstruation, er der intet problem med; fordi udgangspunktet er tilladelse, og der er ingen bevis for forbud mod det. Men at lade ægtemanden komme ind til hende, mens hun har menstruation, skal overvejes. Hvis der er tillid til, at han ikke vil have samleje med hende, er der intet problem, ellers bør han ikke komme ind til hende, før hun er ren, af frygt for at falde i det forbudte.

Det ottende regel: Betragtning af skilsmisseperioden i forhold til menstruation: Hvis en mand skiller sig fra sin hustru efter at have haft samleje med hende eller været alene med hende, skal hun vente tre fulde menstruationsperioder, hvis hun er blandt dem, der menstruerer, og ikke er gravid; som Allah den Almægtige siger:

﴿وَٱلۡمُطَلَّقَٰتُ يَتَرَبَّصۡنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَٰثَةَ قُرُوٓءٖ...﴾

Og de fraskilte kvinder skal holde sig afventende i tre (menstruations)perioder. [Al-Baqarah: 228], Det vil sige: Tre menstruationer. Hvis hun er gravid, er hendes ventetid indtil hele graviditeten er afsluttet, uanset om perioden er lang eller kort; som Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿...وَأُوْلَٰتُ الأَحۡمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعۡنَ حَمۡلَهُنَّ...﴾

...Og gravide kvinders ventetid er, indtil de har født deres barn... [At-Talaq: 4] Og hvis hun ikke er blandt dem, der har menstruation, som den lille

pige, der endnu ikke har begyndt at menstruere, og den ældre kvinde, der er ophørt med at menstruere på grund af alderdom eller en operation, der har fjernet hendes livmoder, eller andet, hvor hun ikke forventer, at menstruationen vender tilbage, så er hendes ventetid tre måneder; som Allah siger:

﴿وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِن نِّسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ...﴾

(Og de blandt jeres kvinder, der har opgivet håbet om menstruation – hvis I er i tvivl – så er deres ventetid tre måneder. Og (det samme gælder) dem, der endnu ikke har haft menstruation...) [At-Talaq: 4] Hvis hun er blandt dem, der normalt menstruerer, men hendes menstruation er ophørt af en kendt årsag som sygdom eller amning, forbliver hun i iddah, selvom perioden forlænges, indtil menstruationen vender tilbage, og hun kan fuldføre iddah med den. Hvis årsagen ophører, og menstruationen ikke vender tilbage, enten fordi hun er blevet rask fra sygdommen eller har afsluttet amningen, og menstruationen forbliver fraværende, skal hun gennemgå en vente-tid (iddah) på et helt år fra årsagens ophør. Og dette er den korrekte udtalelse, som stemmer overens med de sharia-baserede regler. For når årsagen ophører, og menstruationen ikke vender tilbage, bliver hun som en, hvis menstruation er ophørt uden kendt

årsag. Og hvis hendes menstruation ophører uden kendt årsag, skal hun vente i et helt år, ni måneder for graviditet som en forsigtighedsforanstaltning, fordi det er den mest almindelige graviditetsperiode, og tre måneder for iddah.

Hvis skilsmissen sker efter indgåelsen af ægteskabskontrakten, og før der har fundet samleje eller enetid sted, så pålægges der ingen ventetid (ʿiddah) overhovedet – hverken i form af menstruationscyklusser eller andet – i overensstemmelse med Hans, den Ophøjedes, ord:

﴿يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا...﴾

(O, I, som tror, når I ægter de troende kvinder (og) derefter lader jer skille fra dem, før I har rørt dem, så (påhviler) det jer ikke at beregne nogen ʾIddah (venteperiode) for dem...)

[Surat al-Ahzāb: 49].

Den niende regel: Reglen om livmoders uskyld, det vil sige, at den er fri for graviditet, og dette er nødvendigt hver gang når der er behov for at dømme om livmoders uskyld, og indeholder flere emner:

Og blandt dem: Hvis en person dør og efterlader en kvinde, der arves af hendes foster, og hun er gift, må hendes mand ikke have samleje med hende, før hun har haft menstruation, eller det bliver klart, at

hun er gravid. Hvis det viser sig, at hun er gravid, fastslår vi hendes fosters arveret, da vi anerkender dets eksistens ved arveladerens død. Hvis hun har menstruation, fastslår vi, at fosteret ikke har arveret, da vi anerkender livmoderen som fri for graviditet ved menstruation.

Den tiende regel: Pligten til at udføre ghusl: Det er obligatorisk for en kvinde, der har haft menstruation, at udføre ghusl, når hun er blevet ren, ved at rense hele kroppen. Dette understøttes af, hvad Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde til Fāṭimah bint Abī Ḥubaysh:

«فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ فَدَعِي الصَّلَاةَ، وَإِذَا أَدْبَرَتْ فَاغْتَسِلِي وَصَلِّي».

«Når menstruationen begynder, så undlad at bede, og når den er overstået, så udfør en rituel afvaskning (ghusl) og bed». [Berettet af Al-Bukhāri][1].

Det mindste krav i renselsesbadet (ghusl) er, at det omfatter hele kroppen, inklusive det under håret. Det bedste er, at det udføres i overensstemmelse med den beskrivelse, der er nævnt i hadith. Af profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) da han blev spurgt af

[1] Bukhari, Menstruation, Kapitel om begyndelsen og slutningen af menstruationen (320), Muslim, Menstruation, Kapitel om den kvinde, der har vedvarende blødning, hendes vask og bøn (333), fra Aisha (må Allah være tilfreds med hende).

Asmā' bint Shakal om rituel badning (Ghusl) efter menstruation, og han (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde:

«تَأْخُذُ إِحْدَاكُنَّ مَاءَهَا وَسِدْرَتَهَا فَتَطَهَّرُ فَتُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلُكُهُ دَلْكًا شَدِيدًا، حَتَّى تَبْلُغَ شُؤُونَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ تَأْخُذُ فِرْصَةً مُمَسَّكَةً -أَيْ: قِطْعَةَ قُمَاشٍ فِيهَا مِسْكٌ- فَتَطَهَّرُ بِهَا».

«En af jer tager sit vand og sine lotusblade og udfører en grundig renselse, derefter hælder hun vand over sit hoved og gnider det kraftigt, indtil det når rødderne af hendes hår. Derefter hælder hun vand over sig selv, og så tager hun et stykke stof med moskus og renser sig med det.» Så sagde Asma: "Hvordan renser man sig med det?" Han svarede:

«سُبْحَانَ اللَّهِ!»

«Subhānallāh!» (Æret være Allah!) ‘Ā’ishah sagde til hende: "Du følger blodets spor. [Berettet af Muslim][1].

Det er ikke nødvendigt at løsne håret, medmindre det er bundet så stramt, at der er frygt for, at vandet ikke når rødderne. Dette understøttes af en hadīth i Sahih Muslim af Umm Salamah (må Allah være tilfreds med hende), at hun spurgte

[1] Udgivet af al-Bukhari: Bogen om menstruation, Kapitel om vask efter menstruation, nummer (315), og Muslim: Bogen om menstruation, Kapitel om anbefalingen af at bruge en klud med moskus på det sted, hvor blodet var, nummer (332), fra Hadīth af Aisha (må Allah være tilfreds med hende).

Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) og sagde: 'Jeg er en kvinde, der binder mit hår stramt. Skal jeg løsne det for at udføre ghusl efter janabah?' I en anden version: 'for menstruation og janabah?' Han svarede:

«لَا، إِنَّمَا يَكْفِيكِ أَنْ تَحْثِيَ عَلَى رَأْسِكِ ثَلَاثَ حَثَيَاتٍ ثُمَّ تُفِيضِينَ عَلَيْكِ الْمَاءَ فَتَطْهُرِينَ».

«Nej, det er tilstrækkeligt for dig at hælde vand over dit hoved tre gange og derefter lade vandet flyde over dig, så du bliver renset»[1].

Når en kvinde, der har menstrueret, bliver ren i løbet af bønnetiden, er det påkrævet, at hun straks udfører ghusl (rituel badning) for at kunne udføre bønnen inden for dens tid. Hvis hun er på rejse og ikke har vand, eller hvis hun har vand, men frygter skade ved at bruge det, eller hvis hun er syg og vandet skader hende, skal hun udføre tayammum (tør afvaskning) i stedet for ghusl, indtil hindringen er fjernet, og derefter udføre ghusl.

Nogle kvinder bliver rene fra menstruation i løbet af bønnetiden, men udsætter ghusl (rituel badning) til et senere tidspunkt og siger, at de ikke kan fuldføre renselsen på dette tidspunkt. Dette er dog hverken en gyldig undskyldning eller

[1] Det er berettet af Muslim: Bogen om Menstruation, Kapitel om Regler for Kvindens Fletninger under Rituel Badning, Hadith nummer (330), fra Hadith af Umm Salamah (må Allah være tilfreds med hende).

begrundelse. Fordi hun kan nøjes med det mindste nødvendige i ghusl (rituel badning) og udføre bønnen til tiden, og derefter, når hun har mere tid, kan hun udføre den fuldstændige renselse.

Kapitel Fem: Om Uregelmæssige Ekstra-Menstruel Blødning og Dens Regler

Uregelmæssige Ekstra-Menstruel Blødning: Det er, når blødningen fortsætter hos kvinden uden ophør, eller kun stopper i en kort periode som en dag eller to om måneden.

Beviset for den første tilstand, hvor blodet aldrig ophører, er det, der er fastslået i Sahīh al-Bukhārī fra ʻĀ'ishah, de troendes moder, (må Allah være tilfreds med hende) som sagde: Fāṭimah bint Abī Ḥubaysh sagde til Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham):

"يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَا أَطْهُرُ".

«O Allahs Sendebud, jeg er ikke i en tilstand af renhed». I en Hadīth blev følgende fortalt:

"أَسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهُرُ".

«Jeg har vedvarende blødning og bliver ikke ren»[1].

[1] Bukhari: Bog om wudu´, Kapitel om vask af blod, nummer (228), Muslim: Bog om menstruation, Kapitel om den kvinde, der har vedvarende blødning, og hendes vask og bøn, nummer (333), fra en hadīth af ʻĀ'ishah (må Allah være tilfreds med hende).

Beviset for den anden tilstand, hvor blodet kun stopper kortvarigt, er en hadīth af Hamnah bint Jahsh, hvor hun kom til profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) og sagde:

"يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَسْتَحَاضُ حَيْضَةً كَثِيرَةً شَدِيدَةً".

O Allahs Sendebud, jeg oplever en uregelmæssig ekstra-menstruel blødning, der er både kraftig og voldsom [Hadithen.. Fortalt af Ahmad, Abu Dawud og Tirmidhi[1] og erklæret autentisk af Ahmad og betragtet som god af Bukhari][2].

Tilstande af Uregelmæssige Ekstra-Menstruel Blødning:

For en kvinde med uregelmæssige ekstra-menstruel blødninger er der tre tilstande:

Første situation: Hvis kvinden havde en kendt og fast menstruationsperiode før hendes istihāḍah (unormale blødning) begyndte, så skal hun følge sin tidligere kendte menstruationsperiode. Hun skal sidde (undlade bøn og faste) i den periode, og alle menstruationens retslige regler gælder for hende i

[1] Udgivet af Ahmad (6/349), og Abu Dawud: Bogen om Renselse, Kapitel om den, der siger, når menstruationen begynder, at man skal undlade bønnen, nummer (287), og Tirmidhi: Bøger om Renselse, Kapitel om den, der har vedvarende blødning, at hun kan kombinere bønnerne med én wudu, nummer (128), fra hadithen af Hamnah bint Jahsh, må Allah være tilfreds med hende.

[2] Sunan al-Tirmidhi: Bøger om Renselse, Kapitel om Kvinden med vedvarende blødning, at hun kan kombinere to bønner med én rituel badning, efter Hadith nummer (128).

den. Det, der går ud over den, betragtes som istihāḍah, og hun behandles i den henseende som en kvinde med istihāḍah (dvs. hun beder, faster osv.).

Et eksempel på dette er en kvinde, der havde menstruation i seks dage fra begyndelsen af hver måned. Derefter opstod der uregelmæssige ekstra-menstruel blødninger, så blodet kom kontinuerligt. Hendes menstruation er således seks dage fra begyndelsen af hver måned, og alt derudover er uregelmæssige ekstra-menstruel blødninger. Dette understøttes af en hadīth af ʻĀ'ishah (må Allah være tilfreds med hende) at Fāṭimah, datter af Abū Ḥubaysh, sagde: "O Allahs Sendebud, jeg har vedvarende blødninger og bliver ikke ren. Skal jeg opgive bønnen?" Han sagde:

«لَا، إِنَّ ذَلِكَ عِرْقٌ، وَلَكِنْ دَعِي الصَّلَاةَ قَدْرَ الْأَيَّامِ الَّتِي كُنْتِ تَحِيضِينَ فِيهَا ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي».

«Nej, det er en blodåre, men undlad at bede i det antal dage, du plejede at have menstruation, derefter udfør en rituel afvaskning (ghusl) og bed». [Berettet af Al-Bukhāri][1].

Og i Sahih Muslim rapporterede Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) til Umm

[1] Udgivet af al-Bukhāri: Kitāb al-Hayd, Bāb al-Hayd, og hvad kvinderne bekræftes i menstruation og graviditet, i det mulige af menstruation, nummer (325), fra ḥadīth af 'Ā'ishah (må Allah være tilfreds med hende).

Habibah bint Jahsh:

«امْكُثِي قَدْرَ مَا كَانَتْ تَحْبِسُكِ حَيْضَتُكِ ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي».

«Bliv så længe som din menstruation normalt varer, og derefter udfør en rituel afvaskning (ghusl) og bed»[1].

Ud fra dette skal en kvinde med istihāḍah, som havde en kendt (fast) menstruationsperiode, sidde (undlade bøn og faste) i en periode svarende til hendes normale menstruation. Derefter skal hun tage et rituelt bad (ghusl) og begynde at bede (som normalt), og hun skal derefter ikke bekymre sig om det blod, der fortsat måtte komme.

Den anden tilstand: At hun ikke har en kendt menstruation før den uregelmæssige ekstra-menstruelle blødning, ved at denne blødning er vedvarende fra det første øjeblik, hun så blodet fra begyndelsen. I dette tilfælde anvender hun differentiering, således at hendes menstruation er det, der kendetegnes ved sort farve, tykkelse eller lugt, som har menstruationens regler, og alt andet er uregelmæssig ekstra-menstruel blødning, som har reglerne for uregelmæssig ekstra-menstruel blødning.

Eksempelvis en kvinde, der ser blodet første

[1] Det er berettet af Muslim i bogen om menstruation, kapitel om den kvinde, der har vedvarende blødning, hendes rituel badning og bøn, nummer (334), fra en hadīth af ʻĀ'ishah (må Allah være tilfreds med hende).

gang, hun ser det, og det fortsætter hos hende, men hun ser det ti dage som sort og resten af måneden som rødt, eller hun ser det ti dage som tykt og resten af måneden som tyndt, eller hun ser det ti dage med menstruationslugt og resten af måneden uden lugt. Hendes menstruation er det sorte i det første eksempel, det tykke i det andet eksempel, og det med lugt i det tredje eksempel, og alt andet er uregelmæssige ekstra-menstruel blødninger. Fordi profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde til Fāṭimah bint Abī Ḥubaysh:

«إِذَا كَانَ دَمُ الْحَيْضَةِ فَإِنَّهُ أَسْوَدُ يُعْرَفُ، فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ فَأَمْسِكِي عَنِ الصَّلَاةِ فَإِذَا كَانَ الْآخَرُ فَتَوَضَّئِي وَصَلِّي؛ فَإِنَّمَا هُوَ عِرْقٌ».

«Når det er menstruationsblod, er det sort og genkendeligt, så når det er sådan, skal du afholde dig fra bønnen. Men når det er det andet, så udfør wudu og bed; for det er blot en åre». [Berettet af Abu Dāwūd og An-Nasā'i, og autentificeret af Ibn Hibbān og Al-Hākim][1].

[1] Udgivet af Abu Dawud: Bog om renselse, Kapitel om dem, der siger, at når menstruationen begynder, skal bønnen opgives, nummer (286), og af al-Nasa'i: Bog om renselse, Kapitel om det, der er kommet om den kvinde med uregelmæssige ekstra-menstruel blødninger, der kender sine menstruationsdage, før blødningen fortsætter, nummer (211), og af Ibn Majah: Bog om renselse og dens traditioner, Kapitel om det, der er kommet om den kvinde med uregelmæssige ekstra-menstruel blødninger, der kender sine menstruationsdage, før blødningen fortsætter, nummer (620), og af Ibn Hibban i sin Sahih (1348), og af al-Hakim i al-Mustadrak (618), fra en hadith af Aisha, må Allah være tilfreds med hende.

Og selvom denne hadith har nogle overvejelser i sin kæde og tekst, har de lærde, må Allah have barmhjertighed med dem, handlet i overensstemmelse med den, og det er mere passende end at henvise den til de fleste kvinders sædvaner.

Den tredje tilstand: At der ikke er en kendt menstruation eller en gyldig skelnen, således at den uregelmæssige ekstra-menstruelle blødning er vedvarende fra det øjeblik, hun først så blodet, og hendes blod har enten en ensartet karakter eller en uregelmæssig karakter, der ikke kan betragtes som menstruation. Denne kvinde følger den almindelige praksis blandt kvinder, hvor hendes menstruation varer seks eller syv dage hver måned, begyndende fra den første dag, hun ser blodet. Alt derudover betragtes som uregelmæssige ekstra-menstruel blødninger.

Et eksempel på dette er, at hun ser blodet for første gang den femte dag i måneden, og det fortsætter uden nogen skelnen, der er egnet til menstruation, hverken i farve eller andet. Hendes menstruation vil derfor være seks eller syv dage hver måned, begyndende fra den femte dag i hver måned. Dette understøttes af en hadīth af Hamnah bint Jahsh (må Allah være tilfreds med hende) som sagde: "O Allahs Sendebud, jeg lider af en stor og alvorlig uregelmæssig ekstra-menstruel blødning,

hvad mener du om det? Det har forhindret mig i at bede og faste." Så sagde han (må Allahs fred og velsignelser være med ham):

«أَنْعَتُ لَكِ (أَصِفُ لَكِ اسْتِعْـمَال) الْكُرْسُفَ (وهُـوَ القُطْنُ) تَضَعِينَهُ عَلَى الْفَرْجِ، فَإِنَّهُ يُذْهِبُ الدَّمَ».

"Jeg beskriver for dig brugen af kursuf (som er bomuld), som du lægger ved skeden, for det stopper blodet." Hun sagde: Det er mere end det. Og i det sagde Han:

«إِنَّمَا هَذَا رَكْضَةٌ مِنْ رَكَضَاتِ الشَّيْطَانِ، فَتَحَيَّضِي سِتَّةَ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةً فِي عِلْمِ اللَّهِ تَعَالَى، ثُمَّ اغْتَسِلِي حَتَّى إِذَا رَأَيْتِ أَنَّكِ قَدْ طَهُرْتِ وَاسْتَنْقَيْتِ فَصَلِّي أَرْبَعًا وَعِشْرِينَ أَوْ ثَلَاثًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً وَأَيَّامَهَا وَصُومِي».

"Dette er blot et slag fra Satans slag (en form for forstyrrelse fra Satan), så betragt dig selv som menstruerende i seks eller syv dage – i Allahs viden – og derefter skal du tage et rituelt bad (ghusl). Når du så ser, at du er blevet ren og blodet er stoppet, så bed i fireogtyve eller treogtyve nætter og dage, og fast i dem." Hadithen. [Berettet af Ahmad, Abu Dāwūd, og At-Tirmidhi, og bekræftet som autentisk[1], og det er overleveret fra Ahmad, at han

[1] Udgivet af Ahmad (6/439), og Abu Dawud: Bogen om renselse, Kapitel om dem, der siger, at når menstruationen begynder, skal man undlade bønnen, nummer (287), og Tirmidhi: Bøgerne om renselse, Kapitel om den menstruerende kvinde, der samler to bønner med én vask, nummer (128), fra Hadīth af Hamnah bint Jahsh (må Allah være tilfreds med hende).

bekræftede det som autentisk, og fra al-Bukhari, at han vurderede det som godt][1].

Og hans udsagn, må Allahs fred og velsignelser være med ham: "Seks dage eller syv" er ikke for valg, men for ijtihad (anstrengelse for at nå en beslutning). Man ser på, hvad der er tættest på hendes tilstand fra dem, der ligner hende i skabelse, alder og livmoder, og hvad der er tættest på menstruation fra hendes blod, og lignende overvejelser. Hvis det nærmeste var at være seks, gjorde hun det til seks, og hvis det nærmeste var at være syv, gjorde hun det til syv.

Tilstand for den, der ligner en med uregelmæssige ekstra-menstruel blødning:

Det kan ske, at en kvinde oplever en årsag, der medfører blødning fra hendes skede, som en operation i livmoderen eller nedenfor den, og disse er af to typer:

Den første type: At vide, at det er umuligt for hende at menstruere efter operationen, såsom hvis operationen er en fuldstændig fjernelse af livmoderen eller dens forsegling, så der ikke kommer blod ud. Denne kvinde har ikke de samme regler som en med uregelmæssige ekstra-menstruel blødninger, men hendes status er som

[1] Sunan al-Tirmidhi: Bøger om Renselse, Kapitel om Kvinden med Blødning, der samler to bønner med én rituel afvaskning, efter Hadith nummer (128).

en, der ser gul eller brunlig udflåd eller fugtighed efter renhedsperioden. Hun skal ikke undlade at bede eller faste, og samleje er ikke forbudt, og der kræves ikke et rituelt bad for dette blod. Dog skal hun ved bøn vaske blodet væk og binde et stykke stof eller lignende om skeden for at forhindre blodet i at komme ud, og derefter tage wudu til bønnen, men kun efter bønnetidens indtræden, hvis den har en tid som de fem daglige bønner, ellers når hun ønsker at udføre bønnen som de frivillige bønner.

Den anden type: At det ikke er kendt, at hendes menstruation er ophørt efter operationen, men at hun stadig kan menstruere. Hendes status er som en kvinde med uregelmæssige ekstra-menstruel blødning, og dette understøttes af Profetens (fred være med ham) ord til Fatimah bint Abi Hubaysh:

«إِنَّمَا ذَلِكَ عِرْقٌ وَلَيْسَ بِالْحَيْضَةِ، فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ فَاتْرُكِي الصَّلَاةَ».

«Det er blot en blodåre og ikke menstruation, så når menstruationen kommer, skal du undlade at bede»[1].

Og hans ord er:

«فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ».

[1] Bukhari: Bogen om Wudu, Kapitel om vask af blod, nummer (228), Muslim: Bogen om menstruation, Kapitel om den menstruerende kvindes vask og bøn, nummer (333), fra en hadīth af ʻĀ'ishah (må Allah være tilfreds med hende).

Men når menstruationen indtræffer, Det indikerer), at reglen for en kvinde med istihāḍah, som har en mulig (naturlig) menstruation med begyndelse og afslutning, er anderledes. Men for den, som ikke har en mulig menstruation, så er hendes blod i enhver situation blod fra en blodåre (ikke menstruation).

Regler for Uregelmæssige Ekstra-Menstruel Blødning

Vi har forstået fra det foregående, hvornår blodet er menstruation, og hvornår det er uregelmæssige ekstra-menstruel blødning. Når det er menstruation, gælder reglerne for menstruation, og når det er uregelmæssige ekstra-menstruel blødning, gælder reglerne for uregelmæssige ekstra-menstruel blødning.

Og det vigtige vedrørende menstruationsreglerne er allerede blevet nævnt.

Hvad angår reglerne for uregelmæssige ekstra-menstruel blødning, er de som reglerne for renhedsperioden, så der er ingen forskel mellem en kvinde med uregelmæssige blødninger og de rene kvinder, undtagen i det følgende:

Den første: Det er obligatorisk for hende at udføre wudu (Den Rituelle Renselse) før hver bøn. Dette understøttes af, hvad Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde til

Fāṭimah bint Abī Ḥubaysh:

«ثُمَّ تَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ».

«Udfør wudu før hver bøn» [Berettet af Al-Bukhāri i kapitlet om Vask af Blod]. Det betyder, at hun ikke foretager wudu til den tidsbestemte bøn, før dens tid er indtrådt. Hvis bønnen ikke er tidsbestemt, skal hun foretage wudu, når hun ønsker at udføre den.

Den anden: Når hun ønsker at udføre wudu, skal hun vaske blodets spor og binde en klud over skeden med bomuld for at holde blodet tilbage; som profeten (salla Allahu alayhi wa sallam) sagde til Hamnah:

«أَنْعَتُ لَكِ الْكُرْسُفَ فَإِنَّهُ يُذْهِبُ الدَّمَ». قَالَتْ: فَإِنَّهُ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: «فَاتَّخِذِي ثَوْبًا». قَالَتْ: هُوَ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: «فَتَلَجَّمِي».

"Jeg anbefaler dig at bruge bomuld, for det stopper blodet." Hun sagde: "Det er mere end det." Han sagde: "Så brug et klæde." Hun sagde: "Det er mere end det." Han sagde: "Så bind det fast." Hadithen og det skader hende ikke, hvad der kommer ud efter det; Dette er fordi Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde til Fāṭimah, datter af Abū Ḥubaysh:

«اجْتَنِبِي الصَّلَاةَ أَيَّامَ حَيْضِكِ، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَتَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ، ثُمَّ صَلِّي، وَإِنْ قَطَرَ الدَّمُ عَلَى الْحَصِيرِ».

«Undgå bønnen i dine menstruationsdage, derefter udfør ghusl og wudu for hver bøn, og bed derefter, selv hvis blodet drypper på måtten.» [Berettet af Ahmad og Ibn Majah][1].

Det tredje: samleje. Der har været uenighed blandt lærde om dets tilladelse, hvis man ikke frygter fristelsen ved at undlade det. Den korrekte mening er, at det er tilladt uden forbehold, da mange kvinder, der nåede ti eller flere, havde menstruation i profeten Muhammeds (må Allahs fred og velsignelser være med ham) tid, og hverken Allah eller Hans sendebud forbød samleje med dem. Men i Hans, den Almægtiges, ord:

﴿...فَاعْتَزِلُواْ النِّسَاء فِي الْمَحِيضِ...﴾

Hold jer derfor fra ˹kønslig omgang med˺ kvinder under menstruationen... [Al-Baqarah: 222] Er et bevis på, at det ikke er nødvendigt at undgå dem i andre tilfælde udover dette; og fordi bønnen er tilladt for dem, er samleje mindre alvorligt, og analogien mellem samleje med dem og samleje med en menstruerende kvinde er ikke korrekt; fordi de ikke er ens, selv ifølge dem, der siger, at det er forbudt, og analogien er ikke gyldig med forskellen.

[1] Udgivet af Ahmad (6/204), og Ibn Majah, Kitab Al-Taharah wa Sunanaha, Bab Ma Ja'a fi Al-Mustahadah Allati Qad 'Addat Ayyam Aqra'iha, Qabla An Yastamir biha Al-Dam, nummer (624), fra en hadith af Aisha, må Allah være tilfreds med hende.

Kapitel seks: Om barsel og dets regler

Efterfødselsblødning: Det er blod, der frigives fra livmoderen på grund af fødsel, enten samtidig med, efter eller to til tre dage før fødslen sammen med veerne.

Og Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah sagde: Det blod, en kvinde ser, når hun begynder veerne, er nifās (barselsblødning)."

Og han (forfatteren) begrænsede det ikke til to eller tre dage.

Det, han mener, er: veer, der efterfølges af en fødsel – ellers er det ikke nifās.

Og de lærde har været uenige om, hvorvidt der er en grænse for den minimale og maksimale varighed af nifās?. Sheikh Taqi al-Din sagde i sin afhandling om de navne, som lovgiveren (Allah) har knyttet regler til (s. 37): «Og efterfødselsblødning har ingen minimums- eller maksimumsgrænse. Hvis det antages, at en kvinde ser blod i mere end fyrre, tres eller halvfjerds dage og det stopper, er det efterfødselsblødning. Men hvis det fortsætter, er det uregelmæssig blødning, og i så fald er grænsen fyrre dage, da det er den almindelige varighed, som er nævnt i teksterne». o.s.v.

Jeg sagde: Og ud fra dette, hvis hendes blod overstiger fyrre dage, og hun har en vane med at det stopper efter det, eller der viser sig tegn på nærhed

af ophør, venter hun indtil det stopper, ellers vasker hun sig ved afslutningen af de fyrre dage; fordi det er det mest almindelige, medmindre det falder sammen med hendes menstruationstid, så venter hun indtil menstruationstiden er forbi. Hvis det stopper efter det, bør det være som hendes vane, så hun handler i overensstemmelse med det i fremtiden. Hvis det fortsætter, er hun en mustahada, og hun vender tilbage til de tidligere regler for mustahada. Hvis hun bliver ren ved, at blødningen stopper, er hun ren, selv før de fyrre dage. Hun skal tage ghusl, bede, faste, og hendes mand kan have samleje med hende, medmindre afbrydelsen er mindre end en dag, hvilket ikke har nogen betydning, som det er nævnt i Al-Mughni[1].

Og fødselsblødning (nifas) er kun fastslået, når hun føder noget, hvor menneskets skabelse er tydelig. Hvis hun føder en lille abort, hvor menneskets skabelse ikke er tydelig, er hendes blod ikke fødselsblødning, men snarere en blodåreblødning, og hendes status er som en kvinde med vedvarende blødning (mustahadah). Den korteste periode, hvor menneskets skabelse kan ses, er firs dage fra graviditetens begyndelse, og det mest almindelige er halvfems dage.

Al-Majd Ibn Taymiyyah sagde: Når hun ser blod

[1] Al-Mughni (252/1-253).

en dag under veerne før fødslen, skal hun ikke tage hensyn til det, men efter fødslen skal hun afholde sig fra bøn og faste. Hvis det efter fødslen viser sig at være anderledes end det, der var synligt, skal hun vende tilbage og indhente det forsømte. Hvis der ikke viser sig noget anderledes, forbliver den synlige dom, og der er ingen genoptagelse. Dette er overleveret fra ham i Sharh al-Iqna'[1].

Regler for Nifas (perioden efter fødsel):

Reglerne for Efterfødselsblødning er de samme som for Menstruation, med undtagelse af følgende:

Første punkt: Vente-tiden (iddah) beregnes ud fra skilsmissen og ikke efterfødselsblødninger; for hvis skilsmissen sker før fødslen, afsluttes vente-tiden ved fødslen og ikke ved efterfødselsblødninger, og hvis skilsmissen sker efter fødslen, venter hun på menstruationens tilbagevenden, som tidligere nævnt.

For det andet: I perioden for edsaflæggelse medregnes menstruationsperioden, men perioden for efterfødselsblødninger medregnes ikke.

Og ilā' (edsvoren afholdenhed) om at afstå fra samleje med sin hustru: er når en mand sværger på aldrig at have samleje med sin hustru eller i en periode, der overstiger fire måneder, og hvis han sværger og hun kræver samleje, gives han en

[1] Kashshāf al-Qinā' (219/1)

periode på fire måneder fra sin ed. Når denne periode er fuldendt, tvinges han til samleje eller skilsmisse på hustruens anmodning. Hvis kvinden oplever barsel i denne periode, tælles det ikke med for manden, og der tilføjes til de fire måneder svarende til barselsperioden, i modsætning til menstruation, hvor perioden tælles med for manden.

Den tredje: Puberteten opnås ved menstruation og ikke ved efterfødselsblødning; fordi en kvinde ikke kan blive gravid, før hun har haft menstruation, således at puberteten opnås ved den menstruation, der går forud for graviditeten.

Det fjerde: Hvis menstruationsblodet stopper og derefter vender tilbage i den sædvanlige cyklus, er det med sikkerhed menstruation. For eksempel, hvis hendes cyklus normalt varer otte dage, og hun ser menstruation i fire dage, derefter stopper det i to dage, og vender tilbage på den syvende og ottende dag, så er denne tilbagevendende blødning med sikkerhed menstruation, og menstruationens regler gælder for den. Og hvad angår efterfødselsblødning, hvis den stopper før de fyrre dage og derefter vender tilbage inden for de fyrre dage, er det tvivlsomt, og hun skal derfor bede og faste de tidsbestemte obligatoriske pligter til tiden. Det er forbudt for hende, hvad der er forbudt for en menstruerende kvinde, bortset fra de obligatoriske

pligter, og hun skal efter sin renselse genoprette det, hun har gjort under denne blødning, som en menstruerende kvinde skal genoprette. Dette er den fremherskende opfattelse blandt de hanbalitiske lærde[1].

Det korrekte er, at hvis blodet vender tilbage til hende i en tid, hvor det kan være nifas, så er det nifas, ellers er det menstruation, medmindre det fortsætter, så er det istihada.

Og dette ligner det, der er nævnt i Al-Mughni[2] om Imam Mālik, må Allah have barmhjertighed med ham, hvor han sagde: Mālik sagde: «Hvis hun ser blod efter to eller tre dage - det vil sige: efter det er stoppet - så er det efterfødselsblødning, ellers er det menstruation». Og det er i overensstemmelse med valget af Sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah - må Allah have barmhjertighed med ham.

Der er intet tvivlsomt i blodet ifølge virkeligheden, men tvivl er en relativ sag, der varierer blandt mennesker afhængigt af deres viden og forståelse. Koranen og Sunnah indeholder en forklaring på alting, og Allah, den Ophøjede, har ikke pålagt nogen at faste to gange eller at udføre Tawaf to gange, medmindre der er en fejl i den første, der kun kan rettes ved at gøre det om. Men

[1] Al-Mughni (253/1).
[2] Al-Mughni (253/1).

når tjeneren har gjort, hvad han kan af pligten efter sin evne, er hans samvittighed fri, som Allah, den Ophøjede, har sagt:

﴿لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَا...﴾

Allah pålægger ikke en sjæl mere, end den kan bære... [Al-Baqarah: 286], Og Allah den Almægtige siger:

﴿فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ مَا ٱسۡتَطَعۡتُمۡ...﴾

{Så frygt Allah så meget som I kan...}
[At-Taghabun: 16].

Den femte forskel mellem menstruation og barselsblødning er, at i menstruation, hvis hun bliver ren før den sædvanlige tid, er det tilladt for hendes mand at have samleje med hende uden at det er forkasteligt (makrūh). Men i tilfælde af nifās, hvis hun bliver ren før de fyrre dage, er det ifølge den mest udbredte mening i madhhab'en (de hanbalitiske lærde) forkasteligt (makrūh) for manden at have samleje med hende. Den korrekte opfattelse er dog, at det ikke er forkasteligt for ham at have samleje med hende. Og dette er majoriteten af de lærdes holdning, for forkastelse (makrūh) er en religiøs retsregel (ḥukm sharʿī), som kræver et shariʿa-baseret bevis. Og i dette emne findes der intet andet (overleveret) end det, som Imām Aḥmad har nævnt fra ʿUthmān ibn Abī al-ʿĀṣ –

nemlig at hun kom til ham før de fyrre dage, og han sagde: »Kom ikke nær mig«[1].

Og dette medfører ikke nødvendigvis, at det er forkasteligt (makrūh), for det kan have været ud fra en forsigtighed fra hans side – enten af frygt for, at hun ikke var helt sikker på sin renselse (ṭuhr), eller at blodet kunne begynde at flyde igen som følge af samleje, eller af andre årsager.

Og Allah ved bedst.

Kapitel 7: Om brugen af det, der forhindrer menstruation eller fremkalder den, og det, der forhindrer graviditet eller forårsager abort.

Brugen af midler, der forhindrer kvindens menstruation, er tilladt under to betingelser:

For det første: Der må ikke være frygt for skade på hende. Hvis der er frygt for skade, er det ikke tilladt; som Allahs ord siger:

﴿...وَلَا تُلۡقُواْ بِأَيۡدِيكُمۡ إِلَى ٱلتَّهۡلُكَةِ...﴾

(...Og kast jer ikke i tilintetgørelse med jeres egne hænder...) [Al-Baqarah: 195],

﴿...وَلَا تَقۡتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُمۡ رَحِيمٗا﴾

[1] Al-Mughni (2/252), og beretningen af Uthman ibn Abi al-As berettet af Abdul Razzaq i Al-Musannaf (1202), og Ibn Abi Shaybah i Al-Musannaf (17450), og Al-Darimi i Al-Sunan (990), og Ibn al-Jarud i Al-Muntaqa (118).

(...Og dræb ikke jer selv. Sandelig, Allâh er Barmhjertig mod jer) [An-Nisa: 29].

Den anden: At det skal være med ægtemandens tilladelse, hvis han har en forbindelse til det, såsom hvis hun er i iddah fra ham på en måde, der kræver, at han forsørger hende, og hun bruger noget, der forhindrer menstruation, så perioden forlænges, og hendes forsørgelse fra ham øges. Det er derfor ikke tilladt for hende at bruge noget, der forhindrer menstruation, medmindre han giver tilladelse. Ligeledes, hvis det er bevist, at forhindring af menstruation forhindrer graviditet, er det nødvendigt med ægtefællens tilladelse, og hvor tilladelsen er givet, er det bedst ikke at bruge det, undtagen ved behov; fordi at lade naturen være som den er, er tættere på sundhedens balance og sikkerhed.

Og brugen af det, der fremkalder menstruation, er også tilladt under to betingelser:

Den første: At man ikke bruger det som et påskud til at undgå en forpligtelse, såsom at anvende det tæt på Ramadan for at bryde fasten eller for at undgå bønnen, og lignende handlinger.

Den anden: At det skal være med ægtemandens tilladelse; fordi menstruation forhindrer ham i fuld nydelse, så det er ikke tilladt at bruge noget, der forhindrer hans ret, undtagen med hans samtykke. Og hvis hun er skilt, så indebærer det en hurtigere

bortfald af ægtemandens ret til at tage hende tilbage, hvis han har ret til at tage hende tilbage.

Anvendelsen af præventionsmidler kan opdeles i to typer:

Det første: At forhindre hende kontinuerligt er ikke tilladt, da det stopper graviditeten og reducerer antallet af efterkommere, hvilket er imod sharia-lovens hensigt om at øge den islamiske ummah. Desuden er der risiko for, at hendes nuværende børn dør, og hun forbliver enke uden børn.

Andet punkt: At forhindre hende midlertidigt, som når en kvinde ofte bliver gravid, og graviditeten udmatter hende, så hun ønsker at planlægge sin graviditet til hver andet år eller lignende. Dette er tilladt, forudsat at hendes mand giver tilladelse, og at det ikke medfører skade for hende. Og beviset på dette er, at sahaba (profetens følgesvende) praktiserede 'azl (tilbagetrækning) med deres koner i profeten صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّم's tid for at forhindre, at deres koner blev gravide[1], og de blev ikke forbudt at gøre det. 'Azl er, når en mand har samleje med sin kone og trækker sig tilbage ved udløsning, så han ejakulerer uden for skeden.

Brugen af det, der forårsager abort, er af to typer:

[1] Bukhari, Ægteskab, Kapitel om 'Azl (5209), Muslim, Ægteskab, Kapitel om 'Azl (1440), fra Jabir (må Allah være tilfreds med ham).

For det første: Hvis hensigten med aborten er at ødelægge fosteret, så er det – hvis det sker efter, at sjælen er blevet indblæst i det – utvivlsomt forbudt (ḥarām).

For det er at dræbe et forbudt liv uden ret, og drab på et sådant liv er forbudt ifølge både Koranen, Sunnah og det muslimske fællesskabs konsensus (ijmāʿ). Og hvis det var før åndens indblæsning i det, så har lærde været uenige om dets tilladelse. Nogle af dem tillod det, og nogle forbød det, og nogle sagde: Det er tilladt, så længe det ikke er en 'alaqah (blodklump). Det vil sige: så længe der ikke er gået fyrre dage, og nogle af dem sagde: Det er tilladt, så længe der ikke er tydelig skabelse af et menneske.

Det sikreste er at undgå abort, medmindre der er et behov, såsom hvis moderen er syg og ikke kan bære graviditeten eller lignende. I sådanne tilfælde er abort tilladt, medmindre der er gået så lang tid, at man kan skelne menneskets skabelse, i hvilket tilfælde det er forbudt. Og Allah ved bedst.

For det andet: At hensigten med aborten ikke er at ødelægge fosteret, men at forsøge at afslutte graviditeten ved graviditetens udløb og tæt på fødslen.

Dette er tilladt, under forudsætning af, at der ikke er nogen skade hverken på moderen eller barnet, og at det ikke kræver en operation.

Hvis det kræver en operation, er der fire

forskellige situationer.

Den første: At moderen er i live, og fosteret er levende, således at operationen kun er tilladt i tilfælde af nødvendighed, når fødslen er vanskelig, og en operation er påkrævet. Dette skyldes, at kroppen er en betroet gave hos mennesket, og man bør ikke handle på en måde, der kan medføre skade, medmindre det er for en større fordel; og fordi man måske tror, at der ikke er nogen fare ved operationen, men skaden kan alligevel opstå.

Den anden: Hvis moderen er død og fosteret er dødt, er det ikke tilladt at udføre en operation for at fjerne det, da der ikke er nogen fordel ved det.

Den tredje: At moderen er i live, og fosteret er dødt, så er det tilladt at udføre en operation for at fjerne det, medmindre der er frygt for skade på moderen; for det er tydeligt - og Allah ved bedst - at hvis fosteret er dødt, vil det næppe komme ud uden operation, og dets fortsatte tilstedeværelse i hendes livmoder forhindrer hende i fremtidige graviditeter, og det er en byrde for hende, og hun kan forblive ugift, hvis hun er i ventetid efter en tidligere ægtemand.

Den Fjerde: At moderen er død, mens fosteret er levende. Hvis der ikke er håb for fosterets overlevelse, er det ikke tilladt at udføre operationen.

Hvis der er håb om, at barnet kan overleve, og en

del af det allerede er kommet ud, skal moderens mave åbnes for at få resten ud. Men hvis intet er kommet ud, har vores lærde, må Allah have barmhjertighed med dem, sagt, at moderens mave ikke skal åbnes for at tage fosteret ud, da det betragtes som en lemlæstelse. Den korrekte opfattelse er dog, at maven skal åbnes, hvis det ikke er muligt at få barnet ud på anden vis. Dette er valget af Ibn Hubayrah, som han sagde i Al-Insaf[1]: og det er det mest passende.

Jeg sagde: Især i vores tid, er det ikke en vanhelligelse at udføre operationen; for maven åbnes og syes derefter sammen, og fordi den levende har større hellighed end den døde; og fordi det er en pligt at redde den uskyldige fra undergang, og fosteret er en uskyldig person, så det er nødvendigt at redde det. Og Allah ved bedst.

Bemærkning: I de tilfælde, hvor det er tilladt at afbryde graviditeten som tidligere nævnt, kræves der tilladelse fra den, der har ret til graviditeten, såsom ægtemanden.

Og hermed afsluttes det, vi ønskede at skrive om dette vigtige emne, hvor vi har begrænset os til de grundlæggende emner og deres regler. Ellers er de detaljer og enkeltheder, der opstår for kvinder i denne sammenhæng, et hav uden kyst. Men den

[1] [Al-Insaf: 556/2].

skarpsindige kan føre grenene tilbage til deres rødder og delene til deres helheder og regler, og måle tingene med deres ligheder.

Muftien skal vide, at han er en mellemmand mellem Allah og Hans skabninger i formidlingen af det, som Hans budbringere er kommet med, og i forklaringen til skabningerne, og at han er ansvarlig for det, der står i Koranen og sunnah, for de er de to kilder, som tjeneren er forpligtet til at forstå og handle efter. Og alt, der er i modstrid med Koranen og sunnaen, er en fejl, der skal afvises hos den, der fremsætter det, og det er ikke tilladt at handle efter det. Selv hvis den, der fremsætter det, kan være undskyldt som en ijtihad-udøver og belønnes for sin indsats, er det ikke tilladt for en anden, der er vidende om fejlen, at acceptere det.

Det er påkrævet, at muftien oprigtigt dedikerer sin intention til Allah, den Ophøjede, og søger Hans hjælp i enhver hændelse, der opstår for ham, og beder Ham om standhaftighed og succes i at finde den rette løsning.

Og det er påkrævet, at han tager udgangspunkt i det, der er kommet i Koranen og Sunnah, og at han undersøger og søger viden i dette eller i det, der kan hjælpe fra de lærdes ord til at forstå dem.

Det sker ofte, at der opstår en sag, som en person ønsker at få klarhed over. Han undersøger den så godt han kan i de lærdes udtalelser, men finder ikke

noget, der giver ham ro i hjertet angående dens retsmæssige afgørelse – og nogle gange finder han slet ingen omtale af spørgsmålet overhovedet. Men når han vender tilbage til Koranen og sunnah, bliver deres dom tydelig og klar for ham, alt efter oprigtighed, viden og forståelse.

Det er nødvendigt for muftien at være forsigtig i sin dom, når der er tvivl, og ikke at forhaste sig. For hvor mange domme er der ikke blevet forhastet, og senere, efter nærmere overvejelse, har det vist sig, at han tog fejl, hvilket han fortryder, og måske kan han ikke rette op på det, han har udstedt en fatwa om!

Og når folk ser, at en mufti er omhyggelig og grundig, stoler de på hans ord og respekterer det. Men hvis de ser ham være forhastet, og den forhastede ofte begår fejl, vil de ikke have tillid til hans fatwaer. På grund af sin forhastelse og fejlberøvelse fratager han sig selv og andre den viden og korrekthed, han besidder.

Vi beder Allah, den Ophøjede, om at vejlede os og vores muslimske brødre til Hans rette vej, og at tage os under Sin omsorg, og beskytte os mod fejltagelser med Sin beskyttelse. Han er sandelig Gavmild og Ædel. Og må Allahs fred og velsignelser være med vores profet Muhammad, med hele hans familie og alle hans følgesvende. Al lovprisning tilkommer Allah, ved hvis nåde de gode gerninger

fuldendes.

Skrevet af den ydmyge tjener af Allah
Muhammad al-Sālih al-'Uthaymīn
Om formiddagen på fredagen (Jumu'ah)
14 Sha'ban, 1392 H.

❋❋❋

Index

En afhandling om kvinders naturlige blødninger 2
Kapitel 1: Om Menstruationens Betydning og Dens Visdom 4
Kapitel 2: Om menstruationsperioden og dens varighed .5
Kapitel 3: Uforudsete hændelser ved menstruation 16
Kapitel fire: Om reglerne for menstruation 22
Kapitel Fem: Om Uregelmæssige Ekstra-Menstruel Blødning og Dens Regler 46
Tilstande af Uregelmæssige Ekstra-Menstruel Blødning: 47
Tilstand for den, der ligner en med uregelmæssige ekstra-menstruel blødning: 53
Regler for Uregelmæssige Ekstra-Menstruel Blødning ... 55
Kapitel seks: Om barsel og dets regler 58
Regler for Nifas (perioden efter fødsel): 60
Kapitel 7: Om brugen af det, der forhindrer menstruation eller fremkalder den, og det, der forhindrer graviditet eller forårsager abort. 64

❋❋❋

da130v3.1 - 18/06/2026

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

978-603-517-625-5